

Lamy se toulaly centrem zvířecí obce. Měly velkou pifku na papouška Vládu. Opravdu si s ním chtěly popovídat.

Vláda ale zrovna nebyl k nalezení. Místo toho lamy narazily na skupinu zvířat pochutnávajících si na banánech. Bylo jasné, koho budou volit. Lenochoď si pyšně nesl balonek s podobiznou opice a nápisem OPBP. Jakási kočka si stěžovala mamince, že její balonek propíchl dikobraz. Mravenečník měl na sobě tričko s OPBP.

„A co to vlastně znamená, to OPBP?“ ptala se zelená lama.

„Já vlastně ani nevím – ty to víš?“ ptal se mravenečník svého kamaráda. Ten lamám vysvětlil, že tato zkratka značí: „Opice přinese blahobyt a prosperitu.“

Lamy šly dál. Dal se s nimi do řeči starší ještěř, který jim říkal, že se těší, až bude po volbách, až „tohleto šílenství konečně skončí“. Lamy mu rozuměly.

A pak, v místní kavárně, nečekaně narazily na dalšího významného aktéra volebního dění. Bylo to pekari. Jakési zvláštní prasátko se štíhlýma nohama. Ovšem, s prasaty nemá, jak pekari hned na úvod lamám důrazně vysvětlilo, nic společného.

„Prasata, ta si žijí někde v Evropě nebo jiné tramtárii. A doufám, že tam taky zůstanou. Já jsem doma tady. Neválím se v bahně, nežeru pomeje, žaludy nebo jiný odpad. Nemám rád cizokrajnou kuchyni, pohrdám těmi hnusy, co tam baští. Nejlépe vždycky vařila moje maminka. Co ta mi vždycky dala, to mi chutnalo. Jen ty nejvybranější kořeny, hlízy a bobule. Mám také manželku a vždycky ji žádám, aby vařila přesně tak, jako moje maminka,“ říkalo pekari. Lamy po sobě trochu rozpačitě koukaly.

„Odkud vy jste? Vy taky nejste odtud, co?“ Pekari se najednou vynořilo ze svých vzpomínek.

„Ne-e... my jsme přišly z hor,“ zakoktala fialová lama.

„Vy jste se sem nastěhovaly?!“ Pekari jako by začalo lamy vyslychat.

„Ne, jsme tu jen na dovolené.“

„To je dobře. Víte, poslední dobou se tu stěhuje kde kdo. Táhnou se sem zvířata z celého světa a pásají se na naší drahocenné trávě. Ožirají plody z našich stromů. A taky tady přestává být bezpečno. Mohl bych vám vyprávět, kolik se tady stalo poslední dobou zločinů...“

„To je fakt. Taky jsme o něčem slyšeli. To jste slyšel, že z mokřadu zmizelo sto tilápií?“ snažila se do hovoru zapojit modrá lama.

Pekari si ji měřilo přísným pohledem. Poté dopilo, rozloučilo se s lamami a pomalu odkráčelo pryč.